

h A D A h fis h
1. Kris-tus je má sí - la i spa - se - ní,
G A h fis h D h fis h
po - tě - še - ní ve všem mém zarmouce - ní;
D A D fis h
já v je - ho mo - ci ve dne, ta - ké
A h D h fis h
v no - ci žá - dám po - mo - ci.

2. Neodloučí mne zde nic od něho, / doufám v něho, / neb všechno mám od něho. / On mne spravuje, / řídí, opatruje / i ochraňuje.

3. V něm jsem já živ, smrti se nebojím, / tím se kojím, / že vždy při něm obstojím. / Neumřu věčně, / jist jsem tím bezpečně / i dostatečně.

4. Co budu živ, budu ho chváliti, / velebiti, / skutky jeho slaviti. / Řeknu vesele: / Nuž, duše má, směle / chval Spasitele!

5. Ó budiž tobě chvála svatému / Kristu, Pánu / našemu jedinému, / nebs toho hoden / vždycky a každý den / na věky. Amen.

r: Graduál novoměstských řezníků, 1567 / Buď tobě sláva, 1981

m: Graduál novoměstských řezníků, 1567